

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

SUOSITUKSET

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEAN SUOSITUS,

annettu 26 päivänä syyskuuta 2019,

**luottolaitosten sivuliikkeitä, joiden päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa,
koskevien tietojen vaihdosta ja keruusta makrovakauserityyden valvontaa varten**

(EJRK/2019/18)

(2019/C 412/01)

EUROOPAN JÄRJESTELMÄRISKIKOMITEAN HALLINTONEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1092/2010⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan b, d ja f alakohdan sekä 16, 17 ja 18 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean työjärjestyksen hyväksymisestä 20 päivänä tammikuuta 2011 tehdyn Euroopan järjestelmäriskikomitean päätöksen EJRK/2011/1⁽²⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 3 kohdan e alakohdan sekä 18, 19 ja 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Makrovakauserityyden politiikan perimmäisenä tavoitteena on osallistua koko finanssijärjestelmän vakauden turvaamiseen mm. lisäämällä finanssijärjestelmän kestävyyttä ja vähentämällä järjestelmäriskien kasaantumista.
- (2) Asetuksessa (EU) N:o 1092/2010 todetaan, että mahdollisten järjestelmäriskien seurannan ja arvioinnin olisi perustuttava laajaan valikoimaan makrotaloutta ja mikrotason rahoitusta koskevia asiaankuuluvia tietoja ja indikaattoreita, ja annetaan Euroopan järjestelmäriskikomitean (EJRK) käyttöön kaikki sen tehtävien suorittamisessa tarvittavat tiedot, samalla kun huolehditaan siitä, että nämä tiedot käsitellään tarvittaessa luottamuksellisina.
- (3) Muiden viranomaisten, joille on uskottu makrovakauserityyden toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä – mukaan lukien viranomaiset, jotka tekevät tausta-analyyskejä makrovakauserityyden päätöksiä varten – pitäisi myös saada käyttöönsä tehtäviensä suorittamisessa tarvitsemansa tietosarjat ja indikaattorit. Tiedot, joita asiaan liittyvillä viranomaisilla on käytettävissään alueillaan olevista sivuliikkeistä, vaihtelevat eri jäsenvaltioissa tietojen kattavuuden ja raportointitiheyden osalta.

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 58, 24.2.2011, s. 4.

- (4) Euroopan järjestelmäriskikomitean suosituksessa EJRK/2011/3 ⁽³⁾ suositettiin muun muassa jäsenvaltioiden varmistavan, että makrovakausriskien hallinnointi on toimivalta pyytää ja saada viivytystä kaikki tehtäviensä hoitamisen kannalta relevantit kansalliset tiedot, myös mikrotason valvonnasta ja arvopaperimarkkinoiden valvonnasta vastaavilta viranomaisilta ja myös muita kuin valvontaan liittyviä tietoja sekä yksittäisiä laitoksia koskevat tiedot perustellusta pyynnöstä ja riittävän järjestelyin luottamuksellisuuden suojaamiseksi. Kyseisessä suosituksessa ei kuitenkaan kyetty ennakoida erilaisia makrovakausriskien lähtökohtiin ja harjoittamiseen liittyviä institutionaalisia järjestelyjä, joita jäsenvaltioissa on toteutettu vuodesta 2011 lähtien. Tästä syystä siinä ei käsitelty erikseen tiettyjä institutionaalisia järjestelyjä, joita saatetaan tarvita sen varmistamiseksi, että makrovakausriskien hallinnointi on käytettävissä, joita pidetään tarpeellisina niiden tehtävien hoitamiseksi mutta jotka eivät ole niiden käytettävissä.
- (5) Tällä hetkellä rajat ylittävien rahoituspalvelujen tarjoaminen sellaisten luottolaitosten sivuliikkeiden toimesta, joiden päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, muodostaa finanssijärjestelmän merkittävän osan useissa jäsenvaltioissa. Näissä jäsenvaltioissa tietyt sivuliikkeet a) on nimetty toimivaltaisten viranomaisten toimesta merkittäviksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽⁴⁾ 51 artiklan mukaisesti, b) täyttävät muiden järjestelmän kannalta merkittävien laitosten kriteerit direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan mukaisesti, c) hoitavat kriittisiä tehtäviä Euroopan elvytys- ja kriisintarkkailukehityksen perusteella, tai niillä on d) merkittävä markkinaosuus rahoitusvakauden kannalta merkityksellisistä toiminnoista (jäljempänä yhdessä 'rahoitusvakauden kannalta merkitykselliset sivuliikkeet'). Unionin lainsäädännössä ei esitetä rahoitusvakauden kannalta merkityksellisten sivuliikkeiden yhdenmukaistettua määritelmää. Rajat ylittävien rahoituspalvelujen tarjoamisen tällaisten sivuliikkeiden välityksellä odotetaan lisääntyvän tulevaisuudessa, kun rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen etenee Euroopan unionissa. Kaikkien viranomaisten, joille on uskottu makrovakausriskien toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, on voitava saada tiettyjä perustietoja kaikista toimialueellaan toimivista sivuliikkeistä, joiden emoluottolaitosten päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa. Tätä tarvitaan, jotta viranomaiset voi vähintään arvioida, ovatko nämä sivuliikkeet rahoitusvakauden kannalta merkityksellisiä maassa, jossa ne toimivat. Jos viranomaiset katsoo, että tilanne on tällainen, sen on voitava myös saada yksityiskohtaisia tietoja näiden sivuliikkeiden toiminnasta.
- (6) Luottolaitosten sivuliikkeet, joiden päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, ovat eri kokoisia ja merkitykseltään erilaisia. Jos näitä sivuliikkeitä pidetään rahoitusvakauden kannalta merkityksellisinä maassa, jossa ne toimivat, on tarpeen tehostaa vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion asiaan liittyvien viranomaisten keskinäistä yhteistyötä. Tällaisissa tapauksissa emolaitoksia ja konserneja, joihin nämä sivuliikkeet kuuluvat, koskevien valikoitujen tietojen vaihto on välttämätöntä, jotta voidaan arvioida mahdollista voimistavaa vaikutusta, joka tällaisilla sivuliikkeillä voi olla luottojen liiallisen kasvun tai kriisin aikana. On tarpeen vaihtaa tällaisia valikoituja tietoja, jotka koskevat omia varoja ja velkaantumista (mukaan lukien asianomaiset puskurivarat), rahoitusta ja likviditeettiriskiä, liiketoimintastrategiaa ja elvytysuunnitelmien tiettyjä osatekijöitä, näiden emolaitosten ja konsernien osalta myös makrovakausriskien tehokkuuden varmistamiseksi tällaisten sivuliikkeiden vastaanottavissa jäsenvaltioissa.
- (7) Näistä syistä suosituksessa C mainittujen tietosarjojen toimittamista pidetään välttämättömänä, jotta viranomaiset, joille on uskottu makrovakausriskien toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, kykenevät täyttämään tehtävänsä. Tällaiset tiedot pitäisi toimittaa näille viranomaisille perustellusta pyynnöstä tiedonsaantitarpeen perusteella sekä unionin oikeudessa ja kansallisissa lainsäädännössä sovellettavien rajoitusten. Jos näiden viranomaisten on saatava lisätietoja hoitaakseen tehtäviään ja seurataksaan tai arvioidakseen järjestelmäriskien tai kehittääkseen uusia poliittisia välineitä, niille pitäisi antaa tällaisia lisätietoja perustellusta pyynnöstä.
- (8) Direktiivissä 2013/36/EU, erityisesti sen 56 artiklassa, tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ⁽⁵⁾ ei poissuljeta tietojenvaihtoa sellaisten valvontatehtäviään hoitavien toimivaltaisten viranomaisten sekä viranomaisten tai laitosten välillä, joilla on velvollisuus ylläpitää finanssijärjestelmän vakautta jäsenvaltioissa, eikä aseteta sille esteitä. Vaikka unionin oikeudessa säädetään asiaan liittyvien mikrovakausriskien hallinnointien keskinäistä tietojenvaihtoa koskevasta kehityksestä, makrovakausriskien hallinnointia koskevaa tietojenvaihtoa varten ei ole olemassa kehystä.

⁽³⁾ Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus, annettu 22 päivänä joulukuuta 2011, kansallisten viranomaisten makrovakausriskien hallinnointia (EUVL C 41, 14.2.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitosten toimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (9) Keskuspankit keräävät tietoja luottolaitosten sivuliikkeistä, joiden päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa. Euroopan keskuspankkijärjestelmän kansallisia keskuspankkeja kannustetaan jakamaan tällaisia tietoja asiaan liittyvien viranomaisten kanssa perustellusta pyynnöstä ja tiedonsaantitarpeen perusteella, koska tätä pidetään tehokkaana keinona edistää niiden tehtävien hoitoa.
- (10) Hyvin suunnitellut järjestelyt, jotka koskevat tietojen vaihtamista luottolaitosten sivuliikkeistä, joiden päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, voisivat auttaa viranomaisia, joille on uskottu makrovakauspoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, hoitamaan tehtävänsä. Yhteisymmärryspöytäkirjojen käytöllä päästäisiin standardointiin ja ennustettavuuteen ja saavutettaisiin yhteinen näkemys siitä, mitkä ovat niiden tehtävien hoitamisen kannalta merkityksellisiä tietoja; yhteisymmärryspöytäkirjoja pidetään myös tehokkaana ja tuloksellisenä keinona saavuttaa tavoite ottaa käyttöön tietojen jakamisen kulttuuri asiaan liittyvien makrovakausviranomaisten välillä. Tältä kannalta Nordic-Baltic Macroprudential Forum ⁽⁶⁾ ja viimeisin Cooperation and Coordination on cross-border financial stability in the Nordic-Baltic region -niminen yhteisymmärryspöytäkirja ⁽⁷⁾ voisivat olla lähtökohtina asiaan liittyvien viranomaisten väliselle tiivistä yhteistyötä koskevalle kehitykselle.
- (11) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti päätös siitä, mikä viranomainen on asiaan liittyvä viranomainen, joka kerää tietoja rahoitusvakauden tai makrovakauden valvontaa varten, pitäisi tehdä asianomaisessa jäsenvaltiossa.
- (12) Direktiivin 2013/36/EY 40 artiklan nojalla vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että kaikki luottolaitokset, joilla on sivuliikkeitä niiden alueella, raportoivat niille määrääjain näiden vastaanottavien jäsenvaltioiden alueella harjoittamista toimista. Tätä raportointia voidaan vaatia i) tietojenvaihtoa ja tilastointia varten, ii) sivuliikkeiden toteamiseksi merkittäviksi tai iii) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle direktiivin 2013/36/EU nojalla uskottujen valvontatehtävien hoitamiseksi. Ei ole selvää, voidaanko tämän artiklan nojalla kerättyjä tietoja käyttää myös makrovakauden valvontaa varten, koska kyseisessä säännöksessä ei eroteta makrovakauden ja mikrovakauden valvontaa toisistaan. Tästä syystä Euroopan komission pitäisi harkita asetuksen (EU) N:o 575/2013 513 artiklassa säädetyn tarkastelun yhteydessä, pitäisikö unionin lainsäädäntöä muuttaa eli selvittää, että sivuliikkeitä koskevia tietoja voidaan kerätä myös makrovakauden valvontaa varten.
- (13) Luottolaitosten sivuliikkeisiin, joiden päätoimipaikka on kolmannessa maassa, sovelletaan vain kansallista lainsäädäntöä, eikä tätä alaa koskevia kansallisia lakeja ole yhteensovitettu unionin oikeudessa. Sen jälkeen kun direktiivin 2013/36/EU 47 artiklaa muutettiin äskettäin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) N:o 2019/878 ⁽⁸⁾, siinä säädetään, että kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä luottolaitosten sivuliikkeistä, joiden päätoimipaikka on kolmannessa maassa, vähimmäistason tietosarja, jota on täydennettävä kaikilla muilla tiedoilla, joita pidetään välttämättöminä sivuliikkeen liiketoiminnan kattavan seurannan mahdollistamiseksi. Tällaiset tiedot pitäisi jakaa sellaisten viranomaisten kanssa, joille on uskottu makrovakauspoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, jos tämä on mahdollista ja asianmukaista. Komission pitäisi asetuksen (EU) N:o 575/2013 513 artiklassa säädettyssä – ja edellä mainitussa – tarkastelussa, joka koskee sitä, pitäisikö unionin lainsäädäntöä muuttaa eli selvittää, että sivuliikkeitä koskevia tietoja voidaan kerätä myös makrovakauden valvontaa varten, tarkastella myös sitä, olisiko tarkoituksenmukaista kerätä tietoja näitä tarkoituksia varten luottolaitosten sivuliikkeistä, joiden päätoimipaikka on kolmannessa maassa.

⁽⁶⁾ The Nordic-Baltic Macroprudential Forum (NBMF) on alueellinen yhteistyöelin, joka saattaa yhteen keskuspankkien hallitusten jäsenet ja valvontaviranomaisten johtajat. NBMF käsittelee säännöllisesti Pohjoismaiden ja Baltian alueen sekä yksittäisten maiden rahoitusmarkkinoiden vakauteen kohdistuvia riskejä sekä makrovakaustoimenpiteitä ja niiden vastavuoroista toteuttamista keinona hallita näitä riskejä ja edistää alueellista koordinaointia.

⁽⁷⁾ Memorandum of Understanding on Cooperation and Coordination on cross-border financial stability between relevant Ministries, Central Banks, Financial Supervisory Authorities and Resolution Authorities of Denmark, Estonia, Finland, Iceland, Latvia, Lithuania, Norway and Sweden, päivätty 31 päivänä tammikuuta 2018.

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253).

- (14) Neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽⁹⁾ (jäljempänä YVM-asetus) nojalla EKP on toimivaltainen viranomainen merkittävien luottolaitosten osalta yhteisen valvontamekanismin (YVM) yhteydessä. EKP on tässä ominaisuudessa vastuussa merkittävien luottolaitosten valvonnasta ja tekee tiivistä yhteistyötä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa hoitaessaan tehtäviään yhteisissä valvontaryhmissä, joihin kuuluu EKP:n ja asiaan liittyvien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten henkilöstöä. Tämä mahdollistaa valvottaviin luottolaitoksiin liittyvien tietojen sujuvan ja nopean vaihtamisen. Viranomaiset, joille on uskottu makrovakausriskien toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, voivat pyytää ja saada EKP:lta tietoja valvontatehtäviensä varten luottolaitosten sivuliikkeistä, joiden päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.
- (15) YVM-asetuksen 5 artiklan 2 kohdan nojalla EKP on vastuussa kansallisten viranomaisten toteuttamien makrovakaustoimenpiteiden arvioinnista ja tarvittaessa korkeampien pääomapuskureita koskevien vaatimusten ja tiukempien toimenpiteiden soveltamisesta. Tässä yhteydessä tiedot luottolaitosten sivuliikkeistä, joiden päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, kuuluvat tietoryhmiin, jotka saattavat olla tarpeen, jotta EKP voi hoitaa näitä tehtäviä.
- (16) YVM:ään osallistumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä ja vaihtaa tietoja valvottavista luottolaitoksista valvontakollegioissa, joita perustetaan direktiivin 2013/36/EU 51 ja 116 artiklan nojalla ja jotka ovat elimiä, joissa koordinoidaan luottolaitoksen rajat ylittäviin toimintoihin liittyviä valvontatehtäviä.
- (17) Tämä rajat ylittävä tietojenjakomekanismi keskittyy mikrovakauden valvonnan tavoitteisiin. Näin ollen direktiivin 2013/36/EU 51 ja 116 artikla sekä komission delegoitu asetus (EU) 2016/98 ⁽¹⁰⁾, jossa vahvistetaan valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset, eivät koske erikseen sellaisten viranomaisten osallistumista, joille on uskottu makrovakausriskien toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä asiaan liittyvissä valvontakollegioissa. Kotijäsenvaltion asiaan liittyvä toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin lähtökohtaisesti kutsua muita yhteisöjä osallistumaan valvontakollegioiden kokouksiin sillä edellytyksellä, että kaikki kollegion jäsenet suostuvat tähän. Tietyt tiedot, jotka liittyvät luottolaitokseen, johon sivuliike kuuluu, ja joita jaetaan valvontakollegioissa, saattavat olla merkityksellisiä makrovakauden valvonnan kannalta. Toimivaltaisia viranomaisia kannustetaan tässä yhteydessä kutsumaan asiaan liittyviä viranomaisia, joille on uskottu makrovakausriskien toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, mukaan keskusteluihin, jotka koskevat valvontakollegioissa käsiteltäviä makrovakauden valvonnan kannalta merkityksellisiä erityisaiheita. Asiaan liittyvien viranomaisten nimenomainen ottaminen mukaan valvontakollegioihin mahdollisina tarkkailijoina komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/98 nojalla voisi antaa enemmän varmuutta niiden asemasta. Makrovakausriskien edustajien kutsuminen mukaan valvontakollegioiden kokouksiin antamaan muille osallistujille tietoja makrovakauteen kohdistuvista riskeistä tai makrovakauden alaa koskevan sääntelyn kehityksestä voisi myös olla hyödyllistä valvontakollegioissa käytävien keskustelujen kannalta.
- (18) Jotta varmistettaisiin tässä suosituksessa tarkoitettujen tietojenvaihdon johdonmukaisuus, tehokkuus ja tuloksellisuus, Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) pitäisi yhteistyössä EJRK:n kanssa laatia ohjeita tietojenvaihtoa ja sen seurantaa varten. Jotta asiaan liittyviltä sidosryhmiltä saatavat tiedot olisivat jossain määrin yhdenmukaisia, EPV:n pitäisi ottaa käyttöön yhteisymmärryspöytäkirjoja koskeva yhteinen kehys yhteistyössä kaikkien asiaan liittyvien sidosryhmien kanssa.
- (19) Tämä suositus ei vaikuta keskuspankkien rahapoliittiseen toimivaltaan unionissa.
- (20) EJRK:n suositukset julkaistaan sen jälkeen kun niille, joille suositus on osoitettu, on ilmoitettu julkaisemisaikeista, ja sen jälkeen kun EJRK:n hallintoneuvosto on ilmoittanut Euroopan unionin neuvostolle aikeestaan julkaista ne ja antanut neuvostolle mahdollisuuden ottaa tähän kantaa,

⁽⁹⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽¹⁰⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/98, annettu 16 päivänä lokakuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset täsmäntävillä teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 21, 28.1.2016, s. 2).

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

1 JAKSO

SUOSITUKSET

Suositus A – Yhteistyö ja tietojenvaihto tiedonsaantitarpeen perusteella

Suositaan, että asiaan liittyvät viranomaiset

1. vaihtavat tietoja, joita pidetään tarpeellisina, jotta ne voivat hoitaa tehtäviään, jotka liittyvät makrovakauspoliittisten toimenpiteiden hyväksymiseen ja/tai käyttöönottoon, tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviään tehokkaasti ja tuloksellisesti luottolaitosten vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijaitsevien sellaisten sivuliikkeiden osalta, joiden päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa. Tietojenvaihdon tulisi perustua – EPV:n alasuosituksen C(1) nojalla antamien ohjeiden mukaisesti – tällaisia sivuliikkeitä koskevaan perusteltuun tietopyyntöön, jonka on esittänyt vastaanottavan jäsenvaltion asiaan liittyvä viranomainen, jolle on uskottu makrovakauspoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä. Vaihdevien tietojen pitäisi olla oikeassa suhteessa siihen, mikä merkitys sivuliikkeillä on vastaanottavan jäsenvaltion rahoitusvakauden kannalta.
2. ottavat käyttöön yhteisymmärryspöytäkirjoja tai muita vapaaehtoisia yhteistyöjärjestelyjen ja tietojenvaihdon muotoja keskenään – tai kolmannen maan asiaan liittyvän viranomaisen kanssa – luottolaitosten vastaanottavassa jäsenvaltiossa olevien sellaisten sivuliikkeiden osalta, joiden päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, jos kaikki asianomaiset osapuolet pitävät tätä tarpeellisena ja asianmukaisena tietojenvaihdon edistämiseksi.

Suositus B – Muutokset unionin lainsäädäntöön

Suositaan, että Euroopan komissio

1. arvioi, onko unionin lainsäädännössä rajoituksia, jotka estävät viranomaisia, joille on uskottu makrovakauspoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, saamasta tai vastaanottamasta sivuliikkeitä koskevia tietoja, jotka ovat tarpeen näiden toimintojen hoitamiseksi tai näiden tehtävien täyttämiseksi,
2. ehdottaa, että unionin lainsäädäntöä muutetaan kaikkien tällaisten rajoitusten poistamiseksi, jos Euroopan komissio toteaa arviointinsa perusteella, että tällaisia rajoituksia on olemassa.

Suositus C – Ohjeet tietojenvaihtoa ja sen seurantaa varten

Suositaan, että Euroopan pankkiviranomainen

1. antaa ohjeita suosituksen A mukaisesti asiaan liittyvien viranomaisten keskinäistä tietojenvaihtoa varten luottolaitosten sivuliikkeistä, joilla on päätoimipaikka toisessa jäsenvaltiossa, jolloin tietoihin pitäisi sisältyä vähintään luettelo vaihdettavista tiedoista tiedonsaantitarpeen perusteella sekä sovellettavan unionin oikeuden ja kansallisten lakien rajoissa. Luettelon pitäisi sisältää vähintään tietoeria kaikista seuraavista ryhmistä

sivuliikkeen tasolla:

- a) varat ja vastuut eriteltyinä;
- b) varojen erittelyt luotonsaajaperusteisten toimenpiteiden osalta;
- c) velat eriteltyinä;
- d) rahoitussektorin sisäiset vastuut;
- e) tiedot, jotka ovat tarpeen muiden järjestelmän kannalta merkittävien laitosten (O-SII-laitokset) määrittämiseksi;

emokonsernin/emolaitoksen tasolla:

- f) omat varat ja velkaantuminen;
 - g) rahoitus ja likviditeetti;
 - h) merkitykselliset tiedot sivuliikkeistä, kuten liiketoimintastrategia ja tietyt tiedot luottolaitosten elvytysuunnitelmista sekä merkitykselliset valvontaan perustuvat arvioinnit;
2. seuraa säännöllisesti yhteistyössä EJRK:n kanssa asiaan liittyvien viranomaisten keskinäisen tietojenvaihdon tehokkuutta ja tuloksellisuutta luottolaitosten sellaisten sivuliikkeiden osalta, joiden päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa.

2 JAKSO

SOVELTAMINEN

1. Määritelmät

Tässä suosituksessa käytetään seuraavia määritelmiä:

- a) 'sivuliikkeellä' tarkoitetaan liiketoimipaikkaa, joka on luottolaitoksesta oikeudellisesti riippuvainen osa ja jossa harjoitetaan suoraan luottolaitosten liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia,
- b) 'luottolaitoksella' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta,
- c) 'rahoitusvakauden kannalta merkityksellisellä sivuliikkeellä' tarkoitetaan luottolaitoksella vastaanottavassa jäsenvaltiossa olevaa sivuliikettä, jolla on päätoimipaikka toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa ja joka täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:
 - i) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on vahvistanut, että sivuliike on nimetty merkittäväksi direktiivin 2013/36/EU 51 artiklan mukaisesti,
 - ii) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen tai nimetty viranomainen on vahvistanut, että sivuliike täyttää direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset muiden järjestelmän kannalta merkittävien laitosten (O-SII-laitokset) määrittämiseksi Euroopan pankkivalvontaviranomaisen ohjeiden EBA/GL/2014/10 ⁽¹⁾ mukaisesti,
 - iii) vastaanottavan jäsenvaltion kansallinen kriisinratkaisuviranomainen on vahvistanut, että sivuliike harjoittaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdan 35 kohdassa tarkoitettuja kriittisiä toimintoja,
 - iv) sivuliikkeen markkinaosuus on suurempi kuin 2 prosenttia yhdestä tai useammasta direktiivin 2013/36/EU ⁽³⁾ 133 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetusta vastuiden ryhmästä.
- d) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdassa määriteltyä vastaanottavaa jäsenvaltiota,
- e) 'kotijäsenvaltiolla' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 43 alakohdassa määriteltyä kotijäsenvaltiota,
- f) 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan viranomaista tai elintä, joka virallisesti tunnustetaan kansallisessa lainsäädännössä ja jolle annetaan kansallisessa lainsäädännössä toimivalta valvoa luottolaitoksia osana kyseisen jäsenvaltion valvontajärjestelmää, mukaan lukien EKP niiden tehtävien osalta, jotka sille on annettu neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 9 artiklan 1 kohdan nojalla,
- g) 'yhteisymmärryspöytäkirjalla' tarkoitetaan vapaaehtoista järjestelyä, jolla vahvistetaan, miten asiaan liittyvät viranomaiset aikovat tehdä yhteistyötä keskenään, ja jolla täsmennetään vaihdettavien tietojen yksityiskohdat sovellettavien lakien ja asetusten mukaisesti,
- h) 'asiaan liittyvällä viranomaisella' tarkoitetaan
 - 1. viranomaista, jolle on uskottu makrovakaupoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, kuten tausta-analyysien tekeminen, mukaan lukien muun muassa
 - i. direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 458 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu nimetty viranomainen,
 - ii. EKP asetuksen (EU) N:o 1024/2013 9 artiklan 1 kohdan nojalla,
 - iii. makrovakaaviranomainen, jolla on suosituksessa EJRK/2011/3 esitetyt tavoitteet, järjestelyt, tehtävät, valtuudet, keinot, tilintekovelvollisuus ja muut ominaisuudet,
 - 2. toimivaltaista viranomaista.

⁽¹⁾ Euroopan pankkivalvontaviranomaisen ohjeet, annettu 16 päivänä joulukuuta 2014, kriteereistä direktiivin 2013/36/EU (CRD) 131 artiklan 3 kohdan soveltamisedellytysten määrittämiseen muiden järjestelmän kannalta merkittävien laitosten (O-SII:t) arviointia varten (EBA/GL/2014/10).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽³⁾ Sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2019/878.

2. Soveltamiskriteerit

1. Tätä suositusta sovellettaessa noudatetaan seuraavia kriteerejä:
 - a) tiedonsaantitarpeen periaate ja suhteellisuusperiaate pitäisi ottaa asianmukaisesti huomioon kunkin suosituksen tavoitteen ja sisällön mukaisesti,
 - b) liitteessä kunkin suosituksen osalta vahvistetut suosituksen noudattamista koskevat erityiset kriteerit pitäisi täyttää.
2. Suosituksen kohteita pyydetään raportoimaan EJRK:lle ja neuvostolle toimenpiteistä, joihin ne ovat ryhtyneet tämän suosituksen johdosta, taikka perustelemaan asianmukaisesti miksi toimiin ei ole ryhdytty. Ilmoituksiin on sisällyttävä vähintään
 - a) tiedot toteutettujen toimenpiteiden sisällöstä ja aikataulusta,
 - b) arvio toimenpiteiden toimivuudesta tämän suosituksen tavoitteisiin nähden,
 - c) yksityiskohtaiset perustelut toimimatta jättämiselle tai tästä suosituksesta poikkeamiselle, viivästymiset mukaan luettuina.

3. Seurannan aikarajat

Niitä, joille suositus on osoitettu, pyydetään raportoimaan EJRK:lle ja neuvostolle toimenpiteistä, joihin ne ovat ryhtyneet tämän suosituksen johdosta, taikka perustelemaan asianmukaisesti, miksi toimiin ei ole ryhdytty, seuraavien aikarajojen mukaisesti.

1. *Suositus A*
 - a) Asiaan liittyviä viranomaisia pyydetään toimittamaan EJRK:lle ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä väliraportti suosituksen A täytäntöönpanosta.
 - b) Asiaan liittyviä viranomaisia pyydetään toimittamaan EJRK:lle ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2024 mennessä lopullinen raportti suosituksen A täytäntöönpanosta ja ottamaan huomioon mahdolliset kansalliseen ja unionin lainsäädäntöön ja EPV:n ohjeisiin tehtävät muutokset.

2. *Suositus B*

Komissiota pyydetään toimittamaan EJRK:lle ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2022 mennessä raportti suosituksen B täytäntöönpanosta.

3. *Suositus C*

EPV:tä pyydetään toimittamaan EJRK:lle ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2023 mennessä raportti suosituksen C täytäntöönpanosta.

4. Seuranta ja arviointi

1. EJRK:n sihteeristö
 - a) avustaa adressaatteja huolehtimalla raportoinnin yhteensovittamisesta ja asianmukaisten raportointipohjien tarjoamisesta sekä antamalla tarvittaessa yksityiskohtaisia tietoja menettelystä ja aikataulusta seurantaan varten,
 - b) tarkastaa adressaattien harjoittaman seurannan, tarjoaa apua niiden pyynnöstä ja toimittaa seurantaraportit EJRK:n hallintoneuvostolle ohjauskomitean välityksellä.
2. EJRK:n hallintoneuvosto arvioi adressaattien raporttoimia toimia ja perusteluja sekä tarvittaessa päättää, onko adressaatti jättänyt noudattamatta tätä suositusta perustelematta asianmukaisesti, miksi se ei ole ryhtynyt toimiin.

Tehty Frankfurt am Mainissa 26 päivänä syyskuuta 2019.

EJRK:n sihteeristön päällikkö EJRK:n
hallintoneuvoston puolesta
Francesco MAZZAFERRO

LIITE

SUOSITUSTEN NOUDATTAMISTA KOSKEVAT KRITEERIT

Suositus A – Yhteistyö ja tietojenvaihto tiedonsaantitarpeen perusteella

Suosituksen A noudattamista arvioidaan seuraavien kriteerien perusteella.

Alasuositus A(1) – Tehokkuus, tuloksellisuus ja oikeasuhteisuus tietojenvaihdossa

1. Asiaan liittyvien viranomaisten pitäisi viranomaisen, jolle on uskottu makrovakauspoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, esittämästä perustellusta pyynnöstä kerätä ja vaihtaa tapauksen mukaan vähintään seuraavia tietoryhmiä: tiedot, jotka on vahvistettu alasuosituksen C(1) a–e kohdassa kaikkien sivuliikkeiden osalta, sekä lisäksi alasuosituksen C(1) f–h kohdassa vahvistetut tiedot rahoitusvakauden kannalta merkityksellisten sivuliikkeiden osalta.
2. Asiaan liittyvien viranomaisten pitäisi ilmoittaa EJRK:lle ja EPV:lle kaikista ongelmista, joita kohdataan tietojenvaihdon aikana.
3. Sen jälkeen kun EPV on julkaissut ohjeita alasuosituksen C(1) mukaisesti, asiaan liittyvien viranomaisten pitäisi vaihtaa vähintään näissä ohjeissa tarkoitettu tietosarja viranomaisen, jolle on uskottu makrovakauspoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, esittämästä perustellusta pyynnöstä.
4. Tietoja vaihdettaessa pitäisi ottaa huomioon seuraavat ohjaavat periaatteet:
 - a. tietojenvaihdon pitäisi perustua viranomaisen, jolle on uskottu makrovakauspoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, esittämään perusteltuun pyyntöön, ja pyydettyjen tietojen pitäisi olla tarpeen näiden tehtävien hoitamiseksi tiedoksisaantitarpeen periaatteen mukaisesti,
 - b. vaihdettavien tietojen pitäisi olla oikeassa suhteessa siihen, mikä merkitys sivuliikkeillä on tietoja pyytävän jäsenvaltion rahoitusvakauden kannalta,
 - c. viranomaisen, jolle on uskottu makrovakauspoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, pitäisi ottaa huomioon käytettävissä olevat tiedot ennen tietojen pyytämistä muilta asiaan liittyviltä viranomaisilta,
 - d. asiaan liittyvien viranomaisten pitäisi antaa pyydetty tiedot ilman aiheetonta viivästystä,
 - e. asiaan liittyvien viranomaisten pitäisi käyttää sovellettavan lainsäädännön rajoissa valtuuksiaan kerätä pyydetty tiedot, jos ne eivät ole helposti asiaan liittyvien viranomaisten käytettävissä,
 - f. asiaan liittyvien viranomaisten pitäisi käyttää olemassa olevia raportointimalleja aina kun se on mahdollista,
 - g. asiaan liittyvien viranomaisten pitäisi siirtää tietoja käyttäjäystävällisissä muodoissa, jotka mahdollistavat tietojen automaattisen jatkokäsittelyn,
 - h. asiaan liittyvien viranomaisten pitäisi tehdä järjestelyjä salliakseen tietojen luottamuksellisen siirron tarpeen mukaan,
 - i. vastaanottavan viranomaisen pitäisi varmistaa vähintään sama tietojen luottamuksellisuuden taso kuin tietoja antavan viranomaisen.
5. Viranomaisten, joille on uskottu makrovakauspoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä vastaanottavissa jäsenvaltioissa, toimettomuuden katsotaan selittyvän riittävällä tavalla, jos on näyttöä siitä, että niiden jäsenvaltiossa ei ole sivuliikkeitä, jotka olisivat rahoitusvakauden kannalta merkityksellisiä, tai jos viranomaiset toteavat, että niillä on kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvitsemansa tiedot. Asiaan liittyvien viranomaisten toimettomuuden katsotaan selittyvän riittävällä tavalla, jos ne eivät ole saaneet perusteltua tietopyyntöä asiaan liittyvältä vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiselta, jolle on uskottu makrovakauspoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä.

Alasuositus A(2) – Yhteistyön ja tietojenvaihdon mekanismit

1. Asiaan liittyvien viranomaisten pitäisi varmistaa, että kaikissa vapaaehtoisissa järjestelyissä, kuten yhteisymmärryspöytäkirjoissa, vahvistetaan muun muassa keskinäisen tietojenvaihdon yleinen periaate alasuosituksessa A(1) vahvistettujen asiaan liittyvien viranomaisten keskinäistä yhteistyötä ja pyynnöstä tapahtuvan tietojenvaihdon standardeja koskevien periaatteiden mukaisesti.
2. Asiaan liittyvien viranomaisten katsotaan noudattavan alasuositusta A(2), jos ne esittävät näyttöä tällaisista vapaaehtoisista järjestelyistä tai toteavat, että niillä on valtuudet vaihtaa vapaasti tietoja alasuosituksen A(1) mukaisesti ottamatta käyttöön tällaisia vapaaehtoisia järjestelyjä.
3. Asiaan liittyvien viranomaisten toimettomuuden katsotaan selittyvän riittävällä tavalla, jos on näyttöä siitä, että niiden jäsenvaltioissa ei ole sivuliikkeitä, jotka olisivat rahoitusvakauden kannalta merkityksellisiä, tai jos viranomaiset, joille on uskottu makrovakaupoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, toteavat, että niillä on kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvitsemansa tiedot tai että perusteltua tietopyyntöä ei ole esitetty tai vastaanotettu.

Suositus B – Muutokset unionin lainsäädäntöön

Suosituksen B noudattamista arvioidaan seuraavien kriteerien perusteella.

Euroopan komission pitäisi arvioida, ovatko unionin lainsäädännön muutokset tarpeen sen varmistamiseksi, että viranomaisilla, joille on uskottu makrovakaupoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, on tehtäviensä täyttämiseksi tarvitsemansa tiedot eli vähintään

1. tiedot, jotka liittyvät alasuosituksessa C(1) lueteltuihin ryhmiin ja joita EPV:n on kehitettävä, voidaan kerätä säännöllisesti viranomaisen, jolle on uskottu makrovakaupoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, esittämästä perustellusta pyynnöstä,
2. lisätietoja, joita voidaan kerätä viranomaisten, joille on uskottu makrovakaupoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, tapauskohtaisesti esittämästä perustellusta pyynnöstä,
3. tietojen keruu ja/tai vaihto suosituksen A mukaisesti samoin kuin sellaisten tietojen keruu ja/tai vaihto, jotka eivät ole asiaan liittyvien viranomaisten käytettävissä, on mahdollista erityisesti direktiivin 2013/36/EU 40, 47 ja 56 artiklan sekä direktiivin 2014/59/EU 84 artiklan osalta erityisesti elvytysuunnitelmien tiettyjä osatekijöitä koskevien tietojen vaihdon osalta ⁽¹⁾,
4. direktiivin 2013/36/EU 51 artiklassa tarkoitettu merkittävän sivuliikkeen määritelmä vastaa asianmukaisesti rahoitusvakautteen liittyviä näkökohtia vastaanottavassa jäsenvaltiossa,
5. on selvää, että viranomaiset, joille on uskottu makrovakaupoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä, voivat osallistua valvontakollegioihin tarkkailijoina direktiivin 2013/36/EU 51 ja 116 artiklan osalta.

Euroopan komission pitäisi myös harkita luettelossa, joka EPV:n on laadittava alasuosituksen C(1) nojalla, vahvistettavien tietojen sisällyttämistä komission delegoituun asetukseen (EU) 2016/98, komission täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2016/99 ⁽²⁾ ja komission täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 680/2014 ⁽³⁾ varmistaakseen sen, että toimivaltaisilla viranomaisilla on käytettävissään sama tietosarja kuin viranomaisilla, joille on uskottu makrovakaupoliittisten toimenpiteiden hyväksyminen ja/tai käyttöönotto tai muita rahoitusvakautta koskevia tehtäviä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/99, annettu 16 päivänä lokakuuta 2015, valvontakollegioiden operatiivisen toiminnan määrittämistä koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 21, 28.1.2016, s. 21).

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

Suositus C – Ohjeet tietojenvaihtoa ja sen seurantaa varten

Suosituksen C noudattamista arvioidaan seuraavien kriteerien perusteella.

Alasuositus C(1) – Tietojenvaihtoa koskevat ohjeet

EPV:n laatimiin tietojenvaihtoa koskeviin ohjeisiin pitäisi sisältyä vähintään seuraavat seikat:

- a) yhteisymmärryspöytäkirjan malli, jota tietojenvaihtoon osallistuvat osapuolet voivat käyttää ja johon voidaan tehdä muita mukautuksia, joita nämä osapuolet pitävät tarpeellisina,
- b) tehokasta ja tuloksekasta tietojenvaihtoa koskevat täydentävät periaatteet,
- c) tietojenvaihtoa koskevat raportointilomakkeet ja -mallit,
- d) alasuosituksessa C(1) vahvistettu vähimmäistietosarjan eritelmä, mukaan lukien luettelo tiedoista, joita on vaihdettava kaikkia sivuliikkeitä koskevan perustellun pyynnön perusteella, ja luettelo tiedoista, joita on vaihdettava perustellusta pyynnöstä rahoitusvakauden kannalta merkityksellisten sivuliikkeiden osalta.

Alasuositus C(2) – Tietojenvaihdon tehokkuuden ja tuloksellisuuden seuranta

1. EPV:n pitäisi yhteistyössä EJRK:n kanssa seurata asiaan liittyvien viranomaisten keskinäisen tietojenvaihdon tehokkuutta ja tuloksellisuutta näiden viranomaisten antamien tietojen perusteella.
 2. Asiaan liittyviltä viranomaisilta alasuosituksen A(2) kannalta merkityksellisen kriteerin 2 perusteella saatujen tietojen ja EJRK:lta saatujen tietojen perusteella EPV:n pitäisi raportoida määräajoin ja vähintään vuosittain EJRK:lle asiaan liittyvien viranomaisten keskinäisen tietojenvaihdon tehokkuudesta ja tuloksellisuudesta, mukaan lukien tietopyyntöjen lukumäärä ja vasteaika, sekä tehdyistä yhteisymmärryspöytäkirjoista.
-